

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1-3, art. 4 ust. 1-3 i drugiej części ust. 4, ust. 5 i 6 decyzji Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonego przez Portugalię na rzecz Zona Franca de Madeira (ZFM)– Schemat III⁽¹⁾ i, pomocniczo
- obciążenie pozwanej instytucji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE i art. 21-23 rozporządzenia Rady (EU) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r.

Zarzut drugi dotyczący nieusuwalnej sprzeczności pomiędzy zaskarżoną decyzją a odpowiednimi motywami uzasadnienia.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ustanowionej w art. 5 TFUE zasady podziału kompetencji.

Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, ponieważ brak jest pomocy państwa w niektórych przypadkach przewidzianych w decyzji oraz z powodu bezpodstawnego wzbogacenia po stronie państwa portugalskiego z powodu naruszenia zasady zakazu uzyskania zysku przez podmiot naruszający przepisy. (państwo portugalskie).

Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 26 TFUE w zakresie dotyczącym promowania rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 217 z 22.8.2022, s. 49.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2022 r. – TB/ENISA

(Sprawa T-760/22)

(2023/C 63/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TB (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z rozwoju kariery zawodowej w 2020 r. wynikającego z wydanej przez dyrektora wykonawczego ENISY decyzji 8/2022 z dnia 3 lutego 2022 r. w zakresie, w jakim zawiera ono następujące komentarze:
- W rozdziale B.1 „Wydajność”, s. 4 – pkt 2) – ustanowić politykę przeciwdziałania nadużyciom, zaktualizować politykę dotyczącą sygnalizowania nieprawidłowości i kodeks postępowania:
- „[...] polityka dotycząca sygnalizowania nieprawidłowości została zaktualizowana przez PO jako projekt koncepcji, lecz nie została następnie przedstawiona do uprzedniego zatwierdzenia przez służby COM, co stanowiło szczególny warunek wstępny (klauzulę rewizyjną w decyzji MB) przeglądu polityki dotyczącej sygnalizowania nieprawidłowości. Co się tyczy kodeksu postępowania ENISA, decyzja COM w formie jego publikacji (książki) została załączona do decyzji MB dotyczącej strategii przeciwdziałania nadużyciom. W konsekwencji kodeks postępowania nie został przyjęty przez MB. W planie strategii przeciwdziałania nadużyciom na 2021 r. przewidziano przygotowanie kodeksu postępowania w formie decyzji MB”.

- W rozdziale B.1 „Wydajność”, s. 4 – pkt 3) – osiągnąć optymalny poziom zaangażowania:
 - „[...] lecz zarządzanie budżetem mogłoby jeszcze zostać poprawione (w szczególności w zakresie monitorowania C8 i transferów)”.
- W pkt B.2 „Umiejętności”, s. 4:
 - „[...] Niemniej, w ramach PO z perspektywy przepływów finansowych zaistniało kilka sytuacji prowadzących do rejestracji wyjątków, głównie jako zobowiązań a posteriori lub nieprawidłowego użycia funduszy C8 i C1, przy czym wartość jednego z nich przekroczyła 10 000,00 EUR”.
- W pkt B.3 „Zachowanie”, s. 6:
 - „[...] Niemniej, doprowadziło to do określonych sytuacji, w których pracownik tymczasowy reprezentował agencję przed międzynarodowymi partnerami w zakresie przesyłania komunikatów (przygotowania ECSM z partnerami ze Stanów Zjednoczonych), dla przykładu”.
- stwierdzenie nieważności, w zakresie, w jakim jest to niezbędne, decyzji z dnia 26 sierpnia 2022 r. oddalającej odwołanie wniesione przez stronę skarżącą na sprawozdanie z rozwoju kariery zawodowej w 2020 r. i na decyzję dyrektora wykonawczego ENISY 8/2022 z dnia 3 lutego 2022 r.;
- nakazanie zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną stronie skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że sprawozdanie z rozwoju kariery zawodowej w 2020 r. i decyzja wydana w sprawie odwołania są niezgodne z prawem w zakresie, w jakim nie miał miejsca żaden faktyczny dialog, a ponowny przegląd postępowania w sprawie oceny jest dotknięty naruszeniem związanym z notą administracyjną 1/2021, s. 9, i z art. 6 ust. 3 decyzji nr MB/2015/15.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że sprawozdanie z rozwoju kariery zawodowej w 2020 r. i decyzja wydana w sprawie odwołania są dotknięte oczywistymi błędami w ocenie, zawierają niewystarczające uzasadnienie i naruszają art. 5 decyzji nr MB/2015/15 i notę administracyjną 1/2021, s. 11, 12.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że sprawozdanie z rozwoju kariery zawodowej w 2020 r. i decyzja wydana w sprawie odwołania naruszają zasady obiektywności i bezstronności, ze względu na naruszenie art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenie obowiązku staranności i udzielania pomocy, a także naruszenie obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2022 r. – Frajese/Komisja

(Sprawa T-786/22)

(2023/C 63/76)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giovanni Frajese (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: O. Milanese i A. Montanari, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności
 - 1) opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 30 listopada 2022 r. decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 3 października 2022 r., którą wydała ona zgodnie z rozporządzeniem (WE) 726/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Spikevax – elasomeran”, i którą uchyliła decyzję C(2021) 94 (final); oraz